

жабы, и покрыха всички Египетъ. Царевъ дворъ, всички те обиталища, постели, трапези и столове — сичко то кипѣло е съ жабы. Царь-а са склони; но като заповѣда Мшусей, и са изгубиха той часъ жабы тѣ, царевъ то сѣрдце пакъ са врати на предишно то жесточество и немилость.

Мшусей оудари съ тоагъ тѣ по земь тѣ. Всичкій прахъ на земь та притвориса на мѣхи, които сѣ мѣчили страшно человекъцы тѣ. И то не стврати цара отъ твърдо то мѣ якоглавѣ.

Различны възмелчки напзаниха царевый домъ, каквото и домове тѣ на слѣги тѣ мѣ, покрыха поле то, и все цѣто е на поле то. Тога царь-а са обѣща да отпѣсти народа. Но като са освободи и отъ тѣхъ казнь, показа пакъ своѣтъ нежкротимостъ.

Престрашна волость нападна на всички тѣ Египетски скотове. Вѣлвюди, овцы и говеда невброенно множество сѣ погивнали. Но пакъ остана царь-а нескоренъ.

Мшусей взе въ рѣцѣ си пепелъ и разсыпа го предъ царевы те очи на въздѣха. Страшни пѣпки нападнаха на человекъцы тѣ и на скотове тѣ. Но и то не оумѣгчи твърдо то царевъ сѣрдце.

Мшусей иопраги тоагъ тѣ камъ небо то. Така една въра са подигна, каквато никога надъ Египта не е бивала, отъ когато сѣ, человекъцы тамъ станали. Страшенъ градъ начна да пада, гръмове оужасно да гърматъ, нищо дръго не си можалъ да видишъ, нито да чѣйшъ, освенъ огнь, градъ и страшно тресканіе и рыканіе на гръмове тѣ. Всички те растенія пропаднаха, дръвеса та са почѣпили, человекъцы и скотове отъ градъ и гръмове извѣхаса на полана та. Тога оужъ согрѣшили съмъ, викна царь-а; Богъ е праведенъ! Азъ и мой народъ смы безвожни. Молитеса на Бога, да престанѣтъ тѣ оужасни гръмове и градо; цѣ отпѣсти съ миромъ. Разлениса, а онъ пакъ не стоѣ на рѣчь тѣ си.